

Είμαστε όλοι εμπρηστές

Μεσημέρι Δευτέρας 16 Ιουνίου, του Αγίου Πνεύματος. Λίγο πριν από το Νεκροταφείο Παπάγου, αριστερά σε ένα όμορφο αλσύλλιο, βρομιά από πλαστικά, γυαλιά, σκουπίδια, έτοιμα για αυτοανάφλεξη. Συνειρμικά έρχεται η εικόνα της πυρκαγιάς, που με τον άνεμο θα εξαπλωθεί σε ό,τι έχει εναπομείνει από τον πάλαι ποτέ δασικό πνεύμονα και φημισμένο από την αρχαιότητα για τη σπάνια χλωρίδα Υμηττού, γιατί για πανίδα δεν μπορούμε να μιλάμε, αφού ελάχιστα πετούμενα έχουν απομείνει από τη ζωοκτόνο ανθρώπινη δραστηριότητα. Οπως επίσης συνειρμικά και η εικόνα του αγανακτισμένου πολίτη, που καταφέρεται εναντίον της Πολιτείας, της Πυροσβεστικής κ.λπ. για καθυστερημένη αντίδραση, εγκληματική αμέλεια, στοχοποιώντας άγνωστους δράστες ως εμπρηστές-οικοπεδοφάγους. Αυτή είναι πλέον μια συνηθισμένη σκηνή που,

δυστυχώς, παρακολουθούμε συχνά-πυκνά. Αναθεματίζοντας τους πάντες, χωρίς να παραδειγματιζόμαστε. Οι ευθύνες σαφώς αντιστοιχούν κυρίως σ' αυτούς που χαράσσουν τη γενική πολιτική, που ψηφίζουν νόμους ασυλλόγιστα με πελατειακά κριτήρια, προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, που αλληλοκαλύπτουν αρμοδιότητες κρατικών οργάνων με αποτέλεσμα, αντί να συντονίζουν, να αποσυντονίζουν. Και βεβαίως ευθύνονται οι τοπικοί άρχοντες, που

Του ΔΗΜΗΤΡΗ Χ. ΠΑΞΙΝΟΥ*

επικαλούμενοι έλλειψη κονδυλίων, έλλειψη προσωπικού, δηλώνουν αδυναμία να πράξουν το αυτονόητο, με τη συνδρομή εθελοντών, δηλαδή να προστατεύσουν τον εθνικό μας πλούτο, τη ζωή μας, την αναπνοή μας, καθαρίζοντας το δημοτικό χώρο και προστατεύοντάς τον από τις πυρκαγιές. Ασφαλώς υπάρχουν και οι φωτεινές εξαιρέσεις που μεριμνούν εγκαίρως για τον καθαρισμό των επικίνδυνων περιοχών της δικαιοδοσίας τους. Δηλαδή, πράττουν

το αυτονόητο συνειδητοποιώντας απλώς την αποστολή και το χρέος τους, την ευθύνη τους έναντι των συμπολιτών τους και κατ' επέκταση έναντι της χώρας.

Βεβαίως, υπάρχουν και εμπρηστές-οικοπεδοφάγοι, αλλά η απόδοση άνευ άλλου τινός της ευθύνης σ' αυτούς απλώς αποπροσανατολίζει και διαιωνίζει το πρόβλημα που ονομάζεται ανευθυνότητα, και είναι το κυρίαρχο στην άσκηση κάθε είδους εξουσίας στο δημόσιο βίο.

Πέρυσι θρηνήσαμε την καταστροφή του μέλλοντος των παιδιών μας και των επερχόμενων γενεών. Κάποιοι «απόλαυσαν» το σκληρό αυτό θέαμα από τους δέκτες της τηλεόρασής τους συγχέοντας πλέον το πραγματικό με το εικονικό. Κάποιοι πιστέψαμε ότι το πάθημα γίνεται μάθημα και ότι θα μεριμνήσουμε, αρχής γενομένης από ψηλά -όχι από τον Θεό που απηύδησε, αλλά από την ηγεσία του κράτους-, για μια καλύτερη οργάνωση της κοινωνίας των πολιτών, για έναν καλύτερο συντονισμό των υπηρχουσών και κατ' επέκταση για μια λιγότερο κακή διαχείριση του πάλαι ποτέ σπάνιου εθνικού μας πλού-

του. Αντ' αυτού παρατηρούμε η ανθρωποκτόνος δραστηριότητα να συνεχίζεται αμείωτη, οδηγώντας στο βάραθρο, στο χάος. Πού να γείρουμε τη ματιά μας και να μην αντικρίσουμε μέσα στους ωραιότερους δασικούς πνεύμονες και ένα μικρό σκουπιδαριό, εύφλεκτο, εμπρηστικό υλικό. Δίπλα σε πολλά εξοχόσπιτα και μια μικρή χωματερή, με ομηρικές μάχες εναντίον της Αστυνομίας, εκεί που θέλουν να δημιουργήσουν ΧΥΤΑ, παλαιάς κοπής όμως.

Κι από κοντά η Ευρωπαϊκή Κοινότητα να προειδοποιεί και να ετοιμάζει κυρώσεις σε βάρος της χώρας για τις παράνομες χωματερές. Ο πταίσας του πταίσαντος και όλοι εναντίον όλων, με τις φωτιές να κατατρώνουν τα σωθικά μας. Αργός θάνατος για όλους. Αλλά τι να λέμε τώρα; Μία η Ζαχοπουλειάδα, μία η Ζιμενσιάδα, απολαμβάνουμε από την καρέκλα μας τα γεγονότα, επιχαίρουμε, μετά βγαίνουμε μια βόλτα με το αυτοκίνητο και σιχτιρίζοντας την πολιτική κατάσταση πετάμε το τσιγάρο ή το πλαστικό από το παράθυρο.

*Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών

ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΡΩΣΙΑΣ - ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Δεν δημιουργεί καμία έκπληξη η αποτυχία του Ρώσου προέδρου Ντμίτρι Μεντβέντεφ και του Βρετανού πρωθυπουργού Γκόρντον Μπράουν να εξομαλύνουν τις μεταξύ τους διαφορές κατά τη διάρκεια της συνόδου της G8 στην Ιαπωνία.

Ο Μεντβέντεφ ανέλαβε την προεδρία της Ρωσίας ως διάδοχος του Βλαντιμίρ Πούτιν και έγινε το νέο αφεντικό του Κρεμλίνου. Με το διαλλακτικό του τόνο έδωσε την εντύπωση πως θα προαγάγει τις τεταμένες σχέσεις της Ρωσίας με τη Δύση.

Ωστόσο, η πλευρά του κ. Μπράουν δεν είδε καμία αλλαγή. Ο Ρώσος πρόεδρος δεν αναφέρθηκε στα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν τις δύο χώρες, όπως είναι η δολοφονία του Αλεξάντερ Λιτβινένκο και το κλείσιμο των δύο παραρτημάτων του Βρετανικού Συμβουλίου στη Ρωσία. Η αδυναμία να απευθυνθεί στα συγκεκριμένα ζητήματα δημιουργεί αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον θα τηρήσει τις υποσχέσεις του, ενώ καταστρέφει τις ελπίδες για πραγματική πρόοδο των δύο πλευρών.

FINANCIAL TIMES

Οι χωματερές και το σπίτι του Χότζα

Θυμάστε το παλιό λαϊκό παραμύθι με τον Χότζα που έχτιζε το σπίτι του; Οποιος γείτονας περνούσε του έλεγε σε πόσο λάθος θέση το είχε χτίσει κι αυτός το γκρέμιζε και το ξανάχτιζε.

Ο επόμενος του άλλαζε πάλι γνώμη κι αυτός ξανά από την αρχή. Ωσπου, ταλαιπωρημένος κι αγανακτισμένος, βρήκε τη μαγική λύση! Έβαλε το σπίτι πάνω σε καρούλια και κάθε που κάποιος γείτονας του έλεγε για λάθος θέση, το γύρναγε αλλού, και ησύχασε πια!

Αν η λαϊκή σοφία αντιμετωπίζει με τόσο καυστικό χιούμορ την πολυγωνμία και την αδυναμία μας να συμφωνήσουμε, η ιστορία της χωροθέτησης των Χώρων Υγειονομικής Ταφής Αποβλήτων (ΧΥΤΑ) θυμίζει το λαϊκό παραμύθι ως μια σύγχρονη εκδοχή του, αφού η συμφωνία για χώρους δημιουργί-

ας ΧΥΤΑ μοιάζει με σενάριο φαντασίας και προκαλεί πολέμους χαρακωμάτων στις τοπικές κοινωνίες.

Κι όλα αυτά, όταν το θέμα των σκουπιδιών ζυμώνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ και 30 χρόνια, με ένα πλήθος νομοθετικών κειμένων, ξεκινώντας από την πρώτη Οδηγία του 1975. Στην Ελλάδα καλούμαστε σήμερα «να πληρώσουμε» την ολιγωρία δεκαετιών. Και δυστυχώς δεν είναι σχήμα λόγου: 16.728.000 ευρώ την ημέρα πρόστιμο θα πληρώνουμε για 492 παράνομες χωματερές που λειτουργούν ακόμα, ή 34.000 ευρώ την ημέρα για την καθεμιά. 30 χρόνια πέρασαν κι λίγοι μόνο μήνες απομένουν για να συμμορφωθούμε στην κοινοτική νομοθεσία, για την οποία αδιαφορήσαμε. Από τις 2.968 «ατάκτως ερριμμένες» παράνομες χωματερές έκλεισαν οι 896 και ξεκίνησε το κλείσιμο άλλων 1.580. Οι υπόλοιπες 492 όχι

μόνο θα συνεχίσουν να μολύνουν και να επιβαρύνουν το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία, αλλά και θα αποστραγγίζουν τα δημόσια ταμεία και άρα την τσέπη του κάθε πολίτη, με τρόπο παραδειγματικό, αν όχι ταπεινωτικό.

Κι εκτός από την πολυετή αδράνεια για τις χωματερές, τώρα, αυτή την ύστατη στιγμή, αδυνατούμε να βρούμε χώρους να φτιάξουμε ΧΥΤΑ! Δήμαρχοι και τοπικοί παράγοντες επιδίδονται σε έναν πόλεμο δύναμης και εξουσίας τοπικής εμβέλειας για το ποιος θα καταφέρει να αποτρέψει τη δημιουργία ΧΥΤΑ στη γειτονιά του. Οι ανεξέλεγκτες χωματερές φαίνεται ότι δεν ενοχλούν, ενοχλούν όμως οι ΧΥΤΑ.

Όχι μόνο μείναμε πολύ πίσω

αλλά μοιάζει και να τρωγόμαστε με τις σάρκες μας. Γιατί, αν κοιτούσαμε μπροστά, θα βλέπαμε πόσο έχουμε κολλήσει σε παλιομοδίτικες πρακτικές, όταν οι σύγχρονοι πλέον στόχοι για τη διαχείριση των αποβλήτων έχουν άλλα χαρακτηριστικά: Τον περιο-

ρισμό της παραγωγής αποβλήτων, αλλά και την αντιμετώπιση των αποβλήτων ως πόρων για άλλες χρήσεις, όπως π.χ. για παραγωγή ενέργειας. Εγινε πλέον αντιληπτό ότι η ευημερία δεν πρέπει να ταυτίζεται με την αύξηση της κατανάλωσης και

της παραγωγής αποβλήτων, αλλά αντίθετα να τα περιορίζει. Όταν η Ε.Ε. προβλέπει 45% αύξηση αποβλήτων ως το 2020, σε σχέση με το 1995, χώρες όπως η Γερμανία

και η Ολλανδία καταφέρνουν να πάνε κόντρα στο ρεύμα, μειώνοντας την παραγωγή σκουπιδιών. Οι άλλες χώρες δεν συζητούν πια για Χώρους Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων, αλλά Υπολειμμάτων, έχοντας πετύχει να θάβουν μόνο το 15% των σκουπιδιών που παράγουν πρωτογενώς.

Στον αντίποδα εμείς, ξιφουλκούμε ακόμα για το πού επιτέλους θα βάλουμε τους ΧΥΤΑ, που έπρεπε να έχουμε κάνει χρόνια πριν. Πάνω σε καρούλια ίσως να είναι η μόνη λύση, για να μπορέσουμε επιτέλους να ασχοληθούμε και με τις νεότερες εξελίξεις στον τομέα!

I.v.gouta@hellenic-petroleum.gr
www.lianagouta.gr

*Χημικός μηχανικός, σύμβουλος σε θέματα Ενέργειας, Περιβάλλοντος και Ανάπτυξης

Της ΛΙΑΝΑΣ ΓΟΥΤΑ*